

یکشنبه 16 شهریور 1399 - 17 محرم 1442 - 6 سپتامبر 2020

تصویب اعلام حکومت نظامی در تهران به درخواست شریف امامی نخست وزیر پهلوی (1357ش)

تصویب اعلام حکومت نظامی در تهران به درخواست شریف امامی نخست وزیر پهلوی (1357ش)، به دنبال تظاهرات میلیونی و خشم &rlm؛لود چند روز اخیر ملت انقلابی ایران علیه رژیم سفاک طاغوت، جعفر شریف امامی، نخست وزیر رژیم پهلوی، روز شانزدهم شهریور 57، از دو مجلس شورای ملی و سنا تقاضای تشکیل جلسه فوق العاده کرد و بعد از ظهر همان روز، جلسه هیئت وزیران تشکیل شد. در این جلسات، مدتی درباره تسلط یافتن به اوضاع و راه &rlm؛های جلوگیری از آشوب &rlm؛ها و آتش سوزی &rlm؛ها تبادل افکار گردید. سرانجام شریف امامی ضمن سخنانی افزود که کشور به جریان یک توطئه ضد مردمی قرار گرفته است و محرکین این توطئه نیز شناخته شده &rlm؛اند و چاره &rlm؛ای جز بازداشت آنان نیست. با قوانین فعلی نمی &rlm؛توان متعرض آنان شد و صلاح در این است که برای تسلط به امور و مهار کردن تظاهرات، در تهران و چند شهرستان ناآرام، حکومت نظامی برقرار شود. شریف امامی قول داد که اعلام حکومت نظامی صرفاً به منظور دستگیری محرکین و عوامل خارجی است و به هیچ وجه برای مقابله با مردم نمی &rlm؛باشد. به این ترتیب هیئت وزیران، برقراری حکومت نظامی را به تصویب رساند. همزمان با اولین روز از حکومت نظامی در هفدهم شهریور 57، هزاران تن از مردم انقلابی به خاک و خون کشیده شدند و این حادثه زوال رژیم ستمشاهی را سرعت بخشید.

درگذشت ادیب و عارف نامی "عبدالحمید جامی" خاتم شعای بزرگ ایران (898 ق)، عبدالرحمن بن احمد بن محمد بن احمد بن محمد جامی، صوفی، ادیب نحوی و شاعر ماهر در سال 817 قمری در شهر جام خراسان به دنیا آمد. وی در فنون طریقت، از مریدان نقشبندیه بود و ارتباط فراوانی با پیر طریقت داشت. جامی را شیعه دانسته &rlm؛اند و اشعار پرشوری را در مناقب اهل بیت (ع) از او نقل می &rlm؛نمایند. ولی گویا وی مذهب خود را پنهان می &rlm؛ساخته و تقیه می &rlm؛کرده است. اشیعة اللمعات، بهارستان، چهل حدیث، دیوان اشعار، سلامان و آبسال از جمله تصنیفات وی می &rlm؛باشند. غزلیات جامی بسیار شیرین و گاهی تلفیقی از عربی و فارسی هستند. وی را خاتم شعرای بزرگ پارسی گوی خوانده &rlm؛اند. در اشعار جامی، افکار صوفیانه، داستان &rlm؛ها، حکمت، اندرز، تصورات خیالی و غنایی، به وفور دیده می &rlm؛شود. او در مثنوی &rlm؛های خود، روش نظامی را تقلید می &rlm؛کرد و در غزل از سعدی و حافظ پیروی می &rlm؛نمود. با این حال، نباید جامی را از ابتکار مضامین تازه و قدرت بیان و لطف معانی در اشعارش بی &rlm؛بهره دانست. جامی با آن که کمتر به مرتبه و جایگاه استادان بزرگ پیش از خود می &rlm؛رسد، ولی از آن جهت که خاتم شعرای بزرگ پارسی زبان است، دارای اهمیت و مقام خاصی است. جامی در سال 898 ق در 81 سالگی در هرات چشم از جهان فرو بست.

نول عذاب بر اصحاب قبا
ابرهه با لشکری روز اول محرم وارد مکه شد و دستور داد تمام احشام اهل مکه را که در چراگاه بودند، جمع نموده و به لشکرگاه ابرهه آوردند. لشکر ابرهه به نزدیک خانه خدا رسید در حالی که فیل عظیم الجثه ای که در جلوی لشکر بود، از حرکت ایستاد. لشکریان او را کنار زدند و لشکر به حرکت خود ادامه داد.

مرغان از درگاه خدای متعال مأموریت یافتند تا همه لشکر را نابود کنند لذا هر یک سه عدد گل پخته برداشته که یکی را در منقارشان و دو تای دیگر را با پاهایشان گرفتند و با هدف گیری ای دقیق هر گل را بر سر یک نفر از لشکریان ابرهه فرود آوردند تا این که همه لشکر نابود شدند و ابرهه فرار کرد و نزد نجاشی رفت و قضیه را تعریف کرد، سپس سرش را بلند کرد یکی از همان مرغ ها را در بالای سر خود دید و آن را به نجاشی نشان داد. هنوز سخنش تمام نشده بود که هدف گل آن مرغ فرار گرفت و هلاک شد.

منبع: حوادث الایام، سید مهدی مرعشی نجفی، صفحه 47.
تولد "امیر عبدالقادر الجزایری" سردار بزرگ و انقلابی الجزائر (1808م)
امیر عبدالقادر ابن محی &rlm؛الدین مبارز مسلمان الجزایری در 6 سپتامبر سال 1808م به دنیا آمد. وی در زمره امرا، علما و شعرا بود و اصل او از منطقه وهران الجزایر است. عبدالقادر در برابر تجاوزات قوای فرانسوی در الجزایر قیام کرد و با دستگیری سلطان مراکش و یاری قبایل وطن پرست، از سال 1832 تا 1847م مردانه با سپاهیان فرانسوی جنگید و کوشید تا امپراتوری عرب را تأسیس کند. وی هم &rlm؛چنین با حمایت قبیله &rlm؛های عرب، به عنوان سلطان عرب &rlm؛ها شناخته شد و قلمرو خود را در شمال الجزایر گسترش داد. پیروزی &rlm؛های امیر عبدالقادر باعث شد تا فرانسویان با وی از در سازش درآمده و ضمن ترك مخاصمه به امضای قرارداد صلح با او تن در دهند. براساس این قرارداد که در 27 مه 1837م به امضا رسید، به غیر از پنج بندر که در تصرف فرانسه باقی ماند، سایر نقاط الجزایر آزاد گردید. ولی با کارشکنی استعمارگران فرانسوی، امیر عبدالقادر در 18 نوامبر 1839م دومین دور مبارزات آزادی &rlm؛خواهانه خود را آغاز کرد و با پنجاه هزار سرباز سواره و پیاده، به نیروهای فرانسوی حمله برد. با این حال، چون مبارزات وی بیش از 15

سال طول کشیده بود، نیروهای او تحلیل رفتند و سلطان مراکش و امپراتورس هم بر اثر فشار دولت فرانسه و ضعف و خودخواهی، از یاری او خودداری کردند. در نتیجه امیر عبدالقادر شکست خورد و تسلیم شد. وی در سال 1853م از حبس آزاد شد به این شرط که دیگر به الجزایر باز نگردد. امیر عبدالقادر سرانجام در 26 می سال 1883م در 75 سالگی در دمشق درگذشت.

مرگ "ملک فیصل اول" پادشاه شش، عراق، (1933م)
ملک فیصل اول فرزند حسین شریف مکه، در سال 1883م در طائف حجاز به دنیا آمد. وی سالیان اول زندگی را به همراه پدر در استانبول به تبعید گذراند و در سال 1909م به کشورش بازگشت. فیصل از آن پس وارد فعالیت‌های سیاسی شد و از طرف اهالی جده به نمایندگی مجلس عثمانی انتخاب گردید. او در جریان جنگ پدر با نیروهای عثمانی حضوری فعال داشت تا این‌که در سال 1920م در 37 سالگی با اعمال نفوذ و تبانی انگلستان به پادشاهی سوریه منصوب شد، اما پس از مدتی، تحت فشار فرانسوی‌ها، سوریه را که تحت حمایت فرانسه بود ترک کرد و در سال 1921م توسط انگلستان به عنوان حاکم عراق انتخاب گردید. او در طی حکومتش فعالانه با انگلستان همکاری می‌کرد و طی بیش از یک دهه پس از پایان جنگ جهانی اول به عنوان عامل نفوذ انگلستان در عراق محسوب می‌شد. هرچند عراق در اواخر عمر ملک فیصل، در سال 1932م، ظاهراً استقلال خود را از انگلستان بازیافت، ولی عملاً شاه و کشور، تحت فرمان انگلیس بودند. عراق در طی این سال‌ها به ویژه از نظر منابع نفتی، اهمیت فراوانی یافت و انگلیسی‌ها برای ساکت کردن امریکایی‌ها و فرانسوی‌ها که سهمی از نفت این کشور را مطالبه می‌کردند، پنجاه درصد سهام شرکت نفت عراق را به کمپانی‌های آمریکا و فرانسه واگذار نمودند. ملک فیصل سرانجام در ششم سپتامبر 1933م طی سفر به سوئد، بر اثر سکته قلبی در پنجاه سالگی درگذشت و فرزندش ملک‌غازی، جای وی را گرفت.